

Laélia sincorana Schltr.

Sectie *Hadrolaeliae*

Vindplaats

Deze fraaie, naar verhouding grootbloemige *Laelia* wordt voornamelijk epifytisch gevonden in Brazilië in de Serra da Sincora (= gebergte zonder kleur). Dit gebergte ligt in de staat Bahia.

De planten van deze soort groeien voornamelijk op de struiken van de *Vellozia*.

De hoogte waar deze wordt gevonden, ligt tussen de 1200 en 1500 meter boven de zeespiegel. Daar komen de regenbuien gedurende het regenseizoen uit het oosten en het zuidoosten. Het regenseizoen valt daar in de lente en hoogzomer, dit is op het zuidelijke halfrond tussen oktober en medio januari. Het zijn dan ook zware buien die daar in die korte periode uit de lucht komen vallen. De maanden februari en maart brengen alleen maar hoge luchtvochtigheid in de vorm van nevel, mist en laaghangende bewolking, zonder noemenswaardige regenval.

In de maanden april, mei en juni wordt het geleidelijk aan droger, terwijl het gedurende de maanden juli, augustus en september gortdroog is met heldere, koude nachten. Hierbij moet vermeld worden, dat de maand juni daar de koudste maand is en in augustus waait er een zeer droge, schrale wind; de maand november is de heetste maand.

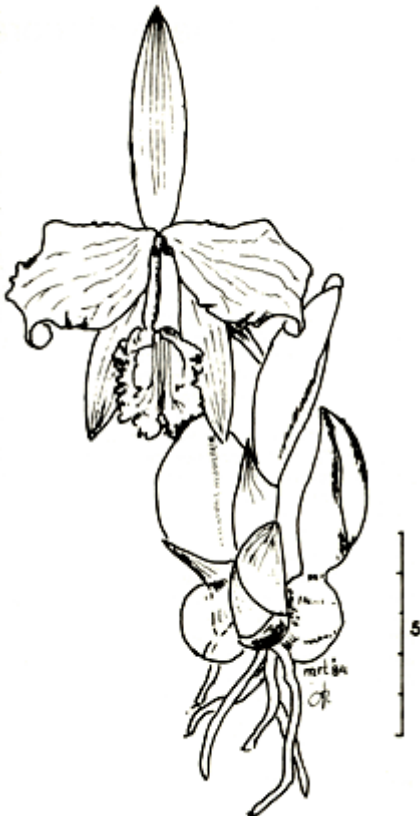
foto H. Fochem

Omschrijving

Laelia sincorana groeit op dezelfde wijze en onder dezelfde omstandigheden als *Sophronitis brevipedunculata* (Cogn.) Fowlie.

Ze groeien met relatief kleine, ronde bulben van 2 a 2½ cm doorsnede met daarbovenop een stevig, stug, dik, leerachtig en lepelvormig blad; het blad en de bulben zijn helder groen, het blad is 4 à 5 cm lang en ca. 3 cm breed.

Tussen het jonge blad onwikkelt zich in het voorjaar de bloemknop, meestal één, soms twee en zonder spatha. De bloemsteel heeft een lengte van 5 cm evenals het bloemstengeltje inclusief het vruchtbeginsel. De bloemknop blijft lang tussen het gevouwen blad verscholen om zich bij het langer worden van de dagen snel te ontwikkelen. Wanneer de bloemknop begint te kleuren en een lengte heeft bereikt van 6 à 7 cm, duurt het soms nog 14 dagen voordat de knop opspringt. De geopende bloem bereikt een doorsnede van 10 tot 11 cm, meestal groter dan de bulb en het blad tezamen. De lip omsluit de stempelzuil geheel; de middenlob is bijna vierkant en sterk gegolfd aan de randen; er staan meestal 5 opstaande lamellen op de middenschijf van de lip; de middelste drie lopen tot het einde van de middenlob door. Deze *Laélia* vormt grote 'klompen', de bulben groeien dicht op elkaar aan een kort rizoom.

tekening L.J.M. Janssen

Cultuur

Deze vertegenwoordiger uit de *Hadrolaeliae*-sectie is in tegenstelling tot zijn andere verwanten uit deze groep, een uitgesproken xerofyt, d.w.z. een soort die niet van té veel vocht houdt en graag snel opdroogt na een watergift, dit blijkt ook wel uit de stugge, leerachtige bladeren. De bloei-inductie wordt aangezet door een korte koude, droge periode van minimaal veertien dagen - in ons klimaat

gedurende de maand december - gevolgd door het langer worden van de dagen met veel licht, eventueel kunstlicht - overigens moeten we de klimaatomstandigheden zoals bij het hoofdstuk 'vindplaats' vermeld natuurlijk omdraaien. Voor een succesvolle kweek helpen misschien de volgende tips:

De bloei wordt versterkt door:

- hogere temperaturen tijdens de winter, behalve de korte koude periode;
- meer en helderder licht;
- de watergift in het voorjaar wat langer uitstellen dan we gewend zijn.

De bloei wordt vertraagd of uitgesteld door:

- lagere temperaturen gedurende de wintertijd;
- minder, korter of slecht licht;
- verpotten, of overbrengen op een ander blok - blokcultuur is het beste voor deze klimmende soort ; wortel verstoring geeft een zware shock, waardoor de bloei meestal uitblijft.

Gedurende de zomerse groeitijd regelmatig en licht bemesten, zoals u dat met de andere orchideeën ook doet.

Ook vensterbankkwekers kunnen goede resultaten bereiken met deze fraaie en helaas dure soort, ze hebben zeer veel zon nodig gedurende het gehele jaar!

L.J.M. Janssen
augustus 1984